

Tvůrce ohně a Usmiřovatel

Za starých časů indiánské kmeny nežily stále na jednom místě jako dnes. Někdy putovaly z jednoho údolí nebo lesa do druhého. Když přišli na kryté místo, kde byla čistá tekoucí voda, a kde mohly najít spoustu zvěře a dřeva, postavili chaty.

První věcí, kterou v táboře udělali, bylo vytvoření a zapálení poradního ohně. Tento oheň hořel stále. Dokud na stejném místě pobývali, nikdy nezhasl. Indiáni oheň milovali. Byl to dar Velkého ducha Rudým dětem. Udržoval je v teple. Vařil jim jídlo za dne a v noci je chránil.

Kolem tábora se udržovala řada ohňů. To Rudé děti chránilo před divokými zvířaty, protože všechna zvířata se ohně bojí a jsou jím očarována. Mohou se plížit a výt celou noc vně kruhu ohňů, ale nikdy se nepokusí do toho kruhu vejít. Tam mohou Indiáni klidně spát, chráněni duchy ohně.

Když bylo rozhodnuto tábořit na jistém místě, byl dán signál. Nato mladí bojovníci vyrazili do lesa, aby zjistili, kdo dokáže přinést zpátky oheň první. Každý měl svůj tajný způsob, jak to provést. Obvykle omotali tětivu luku kolem tyčky na oheň a tyčkou ve žlábků rychle otáčeli. V několika vteřinách vystoupil z pilin dým. Po chvilce foukání vyšlehl plamínek.

Indián, jehož mozek a ruce pracovaly nejrychleji a jistě, byl nejchytřejším a nejlepším mužem. Stal se tvůrcem ohně a náčelníkem kmene. Uměl dělat něco, co druzí neumějí. Proto mohl říkat zbytku kmene, co by se mělo dělat. Už nebyl jen mužem, který jí a spí, chodí a běhá. Byl mužem, který myslí. Pomáhal kmeni myslet a pracovat.

Irokézské Rudé děti věří, že jsou tři druhy mužů: ti, kteří používají jen tělo, ti, kteří používají tělo a mysl a ti, kteří používají tělo, mysl a své magické a duchovní schopnosti.

Někdy se stalo, že se Indián stal tak laskavým a velkým, že uměl zapálit nejen oheň, který vidíme, ale i takový, který nevidíme – oheň lásky, hořící v srdcích lidí.

Když uměl Indián zapálit takový druh ohně a zahřát nejen srdce svého kmene, ale všech kmenů, takže se začaly navzájem přátelit, byl to velký náčelník, náčelník Usmiřovatel. Takový muž chodil od jednoho kmene ke druhému a učil lidi, jak žít v míru a blahobytu, jako bratři.

Být Usmiřovatelem byla ta nejvyšší pozice, kterou mohl Indián mít. Jen několik Indiánů se stalo náčelníky Usmiřovateli a byli to velcí muži kmene.

Indiánské ženy se také mohly stát Usmiřovatelkami. Jednou měli Irokézové vigvam míru, kde se řešily všechny spory a hádky.

Byla zvolena ta nejkrásnější, nejspravedlivější a nejčestnější žena ze všech kmenů, aby zasedala v tomto vigvamu. Měla za úkol udržovat oheň míru a hledět, aby nikdy neuhasl. Také nad ohněm udržovala stále kouřící kotlík kukuřičné kaše.

Když se dva Indiáni hádali, obvykle běželi do Usmiřovatelčina vigvamu. Vstoupili opačnými stranami. Ve vigvamu odděloval jednoho od druhého závěs z jelení kůže.

Usmiřovatelka vyslechla stížnost jednoho a pak druhého. Potom odhrnula závěs, postavila nepřátele k sobě a spravedlivě spor vyřešila.

Ti dva pak snědli kukuřičnou kaši a odešli v míru. Už nebyli nepřáteli, ale přáteli.

Usmiřovatelky moudré, spravedlivé a laskavé a učily muže přátelit se, ne bojovat jeden s druhým. Proto Irokézové žili po mnohá léta v míru.

Ale říká se, že jednoho dne Usmiřovatelka zklamala důvěru. Pomyslela víc na své štěstí než na štěstí národa.

Ta žena byla velmi krásná a lidé ji milovali. Nějakou dobu seděla v mírovém vigvamu a věrně udržovala mírový oheň.

Jednoho dne se náčelník Oneidů pohádal s náčelníkem Kajugů. Vyhledali mírový vigvam. Když vstoupili a uviděli mladou Usmiřovatelku udržující oheň, oba si pomysleli, že tak krásnou ženu nikdy předtím neviděli. Do srdce každého z nich vstoupila touha, aby ona udržovala oheň jeho vigvamu.

Usmiřovatelka vyslechla spor mladých náčelníků a spravedlivě ho rozsoudila. Pak ji každý z nich přesvědčoval, aby opustila mírový oheň a vrátila se s ním do jeho chaty. Ale Usmiřovatelka řekla: „Ne, já musím udržovat oheň. Musí stále hořet.“ Náčelníci odešli s těžkými srdci.

Ale náčelník Oneidů nemohl na krásnou ženu zapomenout. Když přešel měsíc, do mírového vigvamu přišel znovu. Tentokrát Usmiřovatelku přesvědčil, aby opustila svůj oheň, vrátila se s ním a seděla u dveří do jeho vigvamu.

ZDROJ:

POWERS, Mabel. Indiánské pohádky = Indian tales: stories the Iroquois: tell their children. 1. vyd. Brno: Edika, 2012. 148 s. Dvojazyčná kniha pro pokročilé. ISBN 978-80-266-0114-2.